

I henhold til miljøbeskyttelseslovens § 53, stk. 1, kan miljø- og energiministeren fastsætte regler om, at importører eller producenter af nærmere angivne materialer, produkter eller varer, herunder emballage, skal betale et gebyr til staten, til kommunerne eller til kommunale fællesskaber for affaldsbortskaffelse til hel eller delvis dækning af omkostningerne i forbindelse med materialets, produktets eller varens bortskaffelse.

Af de fire ordninger har ordningerne vedrørende blyakkumulatorer, dæk og nikkel-cadmium-batterier være godkendt af Kommissionen.

Forhold til EU's statsstøttere

Ifølge Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 87, er det hovedreglen, at statsstøtte, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med Fællesmarkedet, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

I Kommissionens Meddelelse af 26. marts 1997 om Miljøafgifter i det indre marked fremgår følgende oplysninger af note 38:

»Kommissionen har vurderet og godkendt tre sådanne tilfælde: et dansk program til indsamling af

miljøskadelige batterier (statsstøtte sag N539/95), et dansk program til indsamling og bortskaffelse af brugte bildæk (statsstøttesag N 684/93, EFT nr. C 390 af 31.12.1994, s. 15) og et hollandsk program til indsamling og bortskaffelse af bilvrag (statsstøttesag N 93/95 (tidligere N 182/95)).

Nøgleelementerne i Kommissionens vurdering var:

1. den afgift, som finansierer programmet, pålægges uden forskelsbehandling alle importører/producenter af de pågældende varer
2. betaling af indsamlingsvirksomhederne bygger på et normalt kommercielt grundlag
3. programmerne tillader ikke, hverken direkte eller indirekte, at de virksomheder, der foretager indsamlingen, sælger de indsamlede produkter under markedsprisen
4. programmerne skal være åbne og gennemskuelige samt økonomisk effektive.

Disse krav var opfyldt, og Kommissionen konkluderede således, at støtten var forenelig med statsstøttebestemmelserne og godkendte derfor disse indsamlings- og bortskaffelsesprogrammer.«

Økonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes at ville koste omkring 50 mio. kr. årligt.

Skriftlig fremsættelse

Ole M. Nielsen (KRF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre stabil genanvendelse af plast i Danmark.

(Beslutningsforslag nr. B 82).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.